

Top-drie verzekeraars groeit vooral door tak23-producten

Fortis, Axa en KBC verliezen terrein in schadeverzekeringen

Fortis, Axa en KBC kennen een betere rendabiliteit dan de rest van de Belgische verzekeringssector maar zijn iets minder dynamisch, omstrijd Christian Jaumain, professor aan de Université Catholique de Louvain (UCL), in het kort zijn jongste bevindingen. Jaumain was jarenlang actief in de verzekeringssector en publiceerde verschillende naslagwerken over het reilen en zeilen van de Belgische verzekeraars. In zijn laatste onderzoek nam hij de drie belangrijkste verzekeraars onder de loep. Hij vergeleek hun financiële resultaten van de laatste vijf jaar met die van de rest van de sector.

Opvallend is dat Fortis, Axa en KBC, al enkele jaren hun winstgroei grotendeels blijven halen uit de verkoop van levensverzekeringen gekoppeld aan een beleggingsfonds, de tak23-producten. De rest van de sector ligt wat achterop en begint nu pas aan een opmars in de verkoop van tak23. Maar intussen maken de minder goede beurzen een einde aan het enthousiasme rond tak23 en zijn opnieuw de levensverzekeringen met een gegarandeerd rendement, of tak21, populair, stelt Jaumain. Schadeverzekeringen lieten de top3-verzekeraars de jongste vijf jaar in grote mate over aan de kleinere verzekeraars. In alle schadetakken moesten Fortis, Axa en KBC aan success inboeten. In autoverzekeringen daalde hun gezamenlijk marktaandeel tussen 1995 en 2000 van bijna 43 naar een kleine 40 procent.

Dat de grote verzekeringsgroepen zich de vroegere jaren vooral om levensverzekeringen bekommerden en niet meer om schadeverzekeringen, is ook te merken aan hun beleggingen. Waar vroeger vooral obligaties voor een vast rendement moesten zorgen, maken nu aandelen het grootste pakket van de portefeuille uit. 'Die aandelen zorgden in de late jaren negentig voor fantastische opbrengsten, maar ondertussen is die euforie voorbij. De grote verzekeraars hebben van die uitsonderlijke opbrengsten geprofiteerd om hun premies te verlagen. Competitief zijn was troef, waardoor de prijzen zo laag werden dat het technische resultaat er onder ging lijden.'

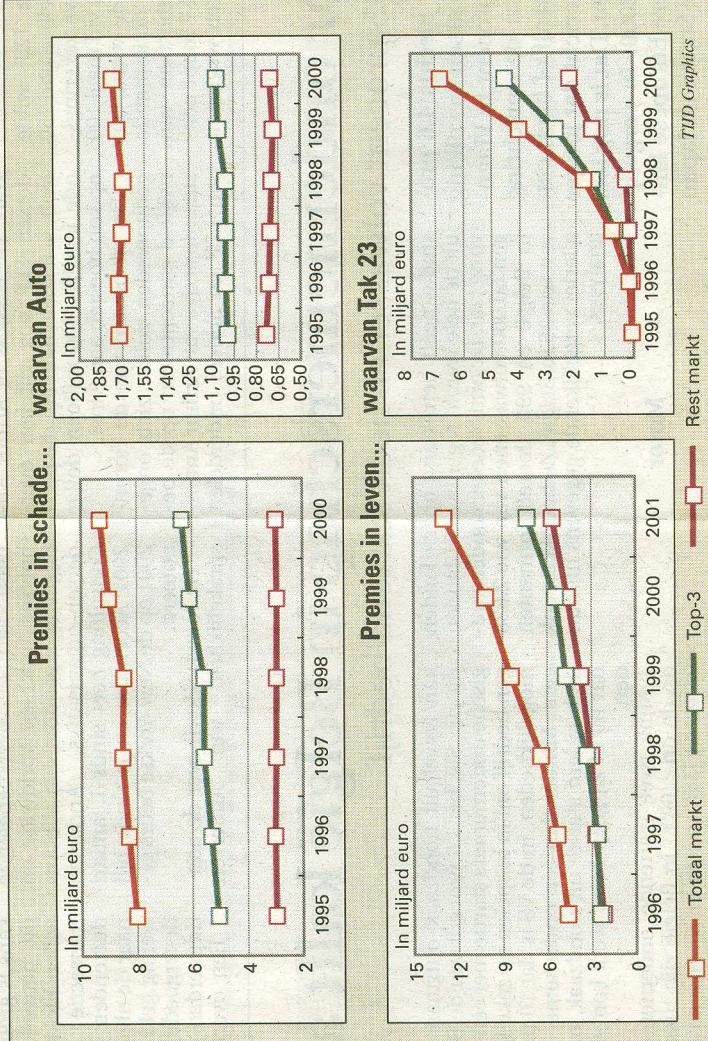
'Maar dat deerde niet omdat de financiële inkomsten dat compenseerden en er alsnog winst kon worden gemaakt. Vandaag zijn die financiële opbrengsten sterk gedaald en moeten de verzekeraars

zijn actief in schadeverzekeringen, waardoor ook grotere schadevergoedingen moeten uitkeren en dus ook hun technische cijfers in het oog moeten houden.' Het premie-incasso van Fortis, Axa en KBC uit de schadetakken bleef tussen 1995 en 2000 nagenoeg gelijk op een kleine 3 miljard euro. De andere verzekeraars zagen hun incasso stijgen van 5,04 naar 6,35 miljard euro.

In de schadeverzekeringen waren de financiële opbrengsten in 1995 goed voor 14,4 procent van de premie-inkomsten. In 2000 was dat 16,4 procent. In tegenstelling tot de verzekeraars, Sindsdien moetten ze zich opnieuw richten tot het huisvesting: premies incasseren en schade vergoeden. De financiële opbrengsten moeten opnieuw tweederangs worden. 'Let wel, ik zeg hier niet dat de verzekeraars kwistig omgaan zijn met hun winsten en dat ze daar nu de schuld van dragen. De verzekeringssector werkt al jarenlang actief aan de verbetering van zijn kostenstructuur en slaagt daarin. Alleen heeft hij misschien te veel van zijn hoge financiële inkosten verdeeld aan de aandeelhouders. Hij heeft niet voldoende aan zijn solvabiliteit gedacht en heeft zijn eigen vermogen dan ook niet genoeg aangespekt,' zegt Jaumain.

Maar de Belgische verzekeraars zijn nog altijd solvabel zijn. De solvabiliteitsratio ligt bij de meeste verzekeraars boven 200 procent, wat betekent dat ze dubbel zo hoog is als nodig. Bij Fortis, Axa en KBC bedroeg de solvabiliteitsratio in 2000 zelfs meer dan 300 procent.

11 september

Beleggingen

Daat de grote verzekeringsgroepen zich de vroegere jaren vooral om levensverzekeringen bekommerden en niet meer om schadeverzekeringen, is ook te merken aan hun beleggingen. Waar vroeger vooral obligaties voor een vast rendement moesten zorgen, maken nu aandelen het grootste pakket van de portefeuille uit. 'Die aandelen zorgden in de late jaren negentig voor fantastische opbrengsten, maar ondertussen is die euforie voorbij. De grote verzekeraars hebben van die uitsonderlijke opbrengsten geprofiteerd om hun premies te verlagen. Competitief zijn was troef, waardoor de prijzen zo laag werden dat het technische resultaat er onder ging lijden.'

'Maar dat deerde niet omdat de financiële inkomsten dat compenseerden en er alsnog winst kon worden gemaakt. Vandaag zijn die financiële opbrengsten sterk gedaald en moeten de verzekeraars

zijn actief in schadeverzekeringen, waardoor ook grotere schadevergoedingen moeten uitkeren en dus ook hun technische cijfers in het oog moeten houden.' Het premie-incasso van Fortis, Axa en KBC uit de schadetakken bleef tussen 1995 en 2000 nagenoeg gelijk op een kleine 3 miljard euro. De andere verzekeraars zagen hun incasso stijgen van 5,04 naar 6,35 miljard euro.

In de schadeverzekeringen waren de financiële opbrengsten in 1995 goed voor 14,4 procent van de premie-inkomsten. In 2000 was dat 16,4 procent. In tegenstelling tot de verzekeraars, Sindsdien moetten ze zich opnieuw richten tot het huisvesting: premies incasseren en schade vergoeden. De financiële opbrengsten moeten opnieuw tweederangs worden. 'Let wel, ik zeg hier niet dat de verzekeraars kwistig omgaan zijn met hun winsten en dat ze daar nu de schuld van dragen. De verzekeringssector werkt al jarenlang actief aan de verbetering van zijn kostenstructuur en slaagt daarin. Alleen heeft hij misschien te veel van zijn hoge financiële inkosten verdeeld aan de aandeelhouders. Hij heeft niet voldoende aan zijn solvabiliteit gedacht en heeft zijn eigen vermogen dan ook niet genoeg aangespekt,' zegt Jaumain.

Saar SINNAEVE